

Trebuie să alungăm departe gândurile necurate, în special când ne rugăm lui Dumnezeu. Pentru că nu este cu putință să viețuiești împreună mireasma cu putoarea.

Dacă noi nu acceptăm gândurile rele care vin de la diavolul, facem foarte bine. Pentru că duhul necurat doar la oamenii pătimiși își împlinește deplin lucrarea lui, în timp ce la cei nepătimiși se ostenește să-i ispitească de departe.

Grija prisositoare pentru nevoile vieții este semnul omului necredincios și mic la suflet. Și trecem prin suferință dacă ne îngrijim noi înșine pentru noi, și nu ne punem nădejdea în Dumnezeu, Care se îngrijește de toate.

Este mai bine să disprețuim toate câte nu sunt ale noastre, adică cele vremelnice și trecătoare și să le căutăm pe ale noastre, adică cele nestricăcioase și veșnice.

Nu trebuie să ne înfricoșăm în viața duhovnicească de nicio putere potrivnică. Dimpotrivă, să ne punem nădejdea în cuvintele lui Dumnezeu: *Nu numiți uneltire tot ceea ce poporul acesta socotește uneltire, și nu vă temeți, nici nu vă înfricoșați de ceea ce se tem ei. Numai pe Domnul Savaot socotiți-L sfânt, de El să vă temeți și să vă înfricoșați* (Isaia 8, 12-13).

Sursa: **Sfântul Serafim de Sarov**, *Glasul Sfinților Părinți*, Ed. Egumenița, Galați, 2008

PROGRAMUL LITURGIC

Joi 5 ianuarie	18:00	Vecernia și Litia
Vineri 6 ianuarie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Botezul Domnului (Boboteaza – Dumnezeiasca Arătare)
	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă 7 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 8 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 4, 7-13; Ev. Matei 4, 12-17; glas 4, voscr. 8 → Duminica după Botezul Domnului (Începutul propovăduirii Domnului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

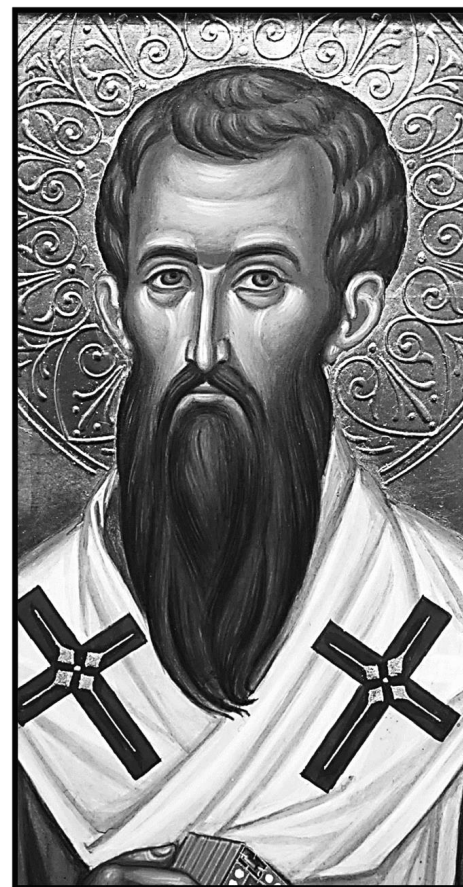

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Când Îl pui pe Hristos hrană și pază vieții tale, optimismul și nădejdea cea bună sălășluiesc în tine.” – Sfântul Iacov Tsalikis

Nr. 468 / 1 ianuarie 2023

SFÂNTUL
VASILE CEL MARE

330 – 379

NU CUMVA UN CUVÂNT ASCUNS ÎN INIMA TA SĂ SE PREFACĂ ÎN PĂCAT

Dumnezeu, Creatorul nostru, ne-a dat uzul vorbirii, ca să ne descoperim unii altora simțămintele inimilor, și, datorită naturii noastre comune, să facem cunoscute celorlalți oameni gândurile noastre, dându-le la iveală ca din niște camere ascunse ale inimii.

Dacă am fi alcătuiți numai din suflet, ne-am înțelege unii cu alții numai prin gândire; dar, pentru că sufletul nostru își zămislește gândurile în ascuns în trup, ca sub o perdea, este nevoie de cuvinte și de nume ca să facem cunoscute cele aflate în adâncul nostru. Când gândirea noastră e rostită, atunci este purtată de cuvânt ca de o luntre, străbate aerul și trece de la cel ce grăiește la cel ce aude. Dacă e

tăcere adâncă și liniște, cuvântul poposește în urechile ascultătorilor ca într-un port liniștit și nebântuit de vânturi: dacă însă zgomotul făcut de ascultători suflă împotriva lui ca o furtună cumplită, atunci cuvântul naufragiază, risipindu-se în aer.

Faceți așadar, prin tăcere, liniște cuvintelor mele. Poate că vă vor părea folositoare unele din gândurile aduse de cuvintele mele. Greu de prins este cuvântul adevărului și lesne poate scăpa celor ce nu sunt cu luare-aminte. De aceea, Duhul a rânduit ca el să fie scurt și strâns, să spună mult în puține cuvinte, ca prin scurtimea lui să poată fi ușor de ținut minte. Că firesc este ca o cuvântare bună să nu-și ascundă ideile în cuvintele obscure, dar nici să aibă idei de prisos și goale, care să nu atace tema în miezul ei.

Aceste calități le are și textul din cărțile lui Moise: *Ia aminte de tine însuși, ca nu cumva un cuvânt ascuns în inima ta să se prefacă în păcat.*

Noi, oamenii, păcătuim ușor cu gândul. De aceea, Cel care a zidit una câte una inimile noastre, știind că cele mai multe păcate le săvârșim din imboldul gândurilor noastre, a poruncit ca în primul rând mintea să ne fie curată. Și pentru că păcătuim ușor cu mintea, Dumnezeu ne cere să avem de ea mai multă purtare de grijă și pază. Ca precum doctorii cei prevăzători

întăresc cu mult înainte, prin mijloace profilactice, părțile mai slabe ale trupurilor, tot așa și Purtătorul obștesc de grijă și adevăratul Doctor al sufletelor a prevăzut cu o pază mai puternică mai ales acea parte a sufletului nostru pe care o știm mai înclinată spre păcat.

Trupul, ca să săvârșească o faptă, are nevoie de timp, de prilej, de osteneli, de ajutori și de alte înlesniri; mintea însă dă naștere la gânduri într-o clipă și le săvârșește fără oboseală; iar gândurile cresc fără piedică și le e potrivită orice vreme. Se întâmplă uneori ca unuia dintre oamenii serioși, mândru de respectul ce i se dă pentru faptele lui, îmbrăcat pe dinafară în haina înfrânării, prin mișcarea nevăzută a inimii lui, să-i alerge mintea la locul păcatului, chiar când se află în mijlocul celor ce-l fericesc pentru virtutea lui; cu închipuirea a văzut cele poftite, și-a ticluit o întâlnire rușinoasă și, zugrăvind-și lămurit plăcerea în cămara ascunsă a inimii sale, a săvârșit păcatul înlăuntrul lui, fără de martori, necunoscut de nimeni, până va veni Cel ce descoperă cele ascunse ale întunericului și vădește păcatele inimilor. Ferește-te, dar, ca nu cumva un cuvânt ascuns în inima ta să se prefacă în păcat, pentru că *cel ce se uită la femeie pentru a o pofti a și săvârșit desfrânare în inima sa.*

Da, păcatele săvârșite cu trupul sunt împiedicate de multe pricini;

dar cel ce păcătuiește cu gândul, păcătuiește tot atât de repede pe cât a și gândit. Deci, acolo unde căderea este grabnică, acolo ni s-a poruncit să avem și pază mai puternică. De aceea, ni s-a spus: *Nu cumva un cuvânt ascuns în inima ta să se prefacă în păcat.*

Sursa: manastireasuruceni.md

SFÂNTUL SERAFIM DE SAROV

1759 - 1833

NU TREBUIE SĂ NE ÎNFRICOȘĂM DE NICIO PUTERE POTRIVNICĂ

Acolo unde se află Dumnezeu, nu se găsește răul. Toate câte vin de la Dumnezeu au înăuntrul lor pacea, și-l îndeamnă pe om la osândire de sine și la smerenie.

Dacă omul, din iubire de Dumnezeu și din dragoste pentru viața în virtute, nu-și face multe griji pentru sine, crezând că de el Se va îngriji Dumnezeu, această încredere în pronia divină este și potrivită și înțeleaptă.

Omul care se va hotărî să ducă viață lăuntrică, trebuie întâi de toate să aibă frică de Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii (Pilde 1, 7).

Mintea omului treaz se aseamănă cu păzitorul grijului și cu străjerul Ierusalimului lăuntric. Din înălțimea vieții duhovnicești privește cu ochiul său curat puterile

potrivnice, aflate împrejurul și înlăuntrul sufletului său, după cuvintele psalmistului: *Și au văzut ochii mei și au suferit vrăjmașii mei* (Ps. 53, 7).

Omul cât timp este în trupul său se aseamănă cu lumânarea aprinsă. Așa cum lumânarea este ursită să se topească, la fel și omul să moară. Sufletul lui însă este nemuritor, și de aceea trebuie să se îngrijim mai mult de suflet decât de trup: *Ce folosește omului dacă câștigă lumea întreagă, însă își pierde sufletul său? Sau ce poate să dea omul în schimb pentru sufletul său?* (Matei 16, 26).

Nimic nu folosește atât la dobândirea păcii lăuntrice, cât tăcerea și vorbirea cu noi înșine, mai mult decât cu ceilalți.

Ca să-ți păstrezi pacea sufletească trebuie să alungi de la tine mânia, să te ostenești, să ai duhul bucuriei, să te ferești de a-i osândi pe ceilalți, și să faci pogorământ în dreptul slăbiciunilor fraților tăi.

Orice înaintare și izbândă în orice latură a vieții noastre, trebuie să le punem pe seama Domnului. Și împreună cu profetul să spunem: *Nu nouă Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dăm slavă* (Ps. 113, 9).

Când omul primește un lucru dumnezeiesc înlăuntrul lui, inima i se bucură. Când dimpotrivă primește ceva diavolesc, atunci se umple de confuzie și se tulbură.